INTERVIEW Haarlemse stichting groeit maar door en opent binnenkort eerste studentenwoning

Al 200 Anne-Bo-studenten

Het gaat indrukwekkend goed met Stichting Anne-Bo. Al bijna tweehonderd 'meisjes met dromen' studeren inmiddels dankzij de financiële en praktische hulp van de stichting. Deze zomer wordt het eerste Anne-Bo studentenhuis in gebruik genomen. In Haarlem, de plaats waar het allemaal begon.

Annemieke van de Wouw, directeur en 'founder' van de naar haar overleden dochter genoemde Stichting Anne-Bo. ARCHIEFFOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

Paul de Vlieger
p.de.vlieger@mediahuis.nl

Haarlem ■ Het idee werd geboren uit verdriet, maar schenkt Annemieke van de Wouw (55) inmiddels veel vreugde en voldoening. De Haarlemse richtte een jaar na de plotselinge dood van haar toen 19-jarige dochter Stichting Anne-Bo op. „Om haar te eren en haar ziel en geest in leven te houden", luidde destijds haar motivatie.

Een kleine vier jaar later heeft Van de Wouw een meer dan fulltime baan aan de stichting waarvan ze nu behalve 'founder' ook directeur is. En op de loonlijst staan vier collega's: een projectleider, twee regiomanagers (Amsterdam en Den Haag) en een administrateur.

De Bakkerij

Haar eigen huiskamer in de Haarlemse binnenstad was in de beginjaren het epicentrum van Stichting Anne-Bo, maar ook dat is voorbij. In bedrijfsverzamelgebouw De Bakkerij in de Waarderpolder heeft Van der Wouw sinds enige tijd een eigen werkruimte. Aan de wand in het 'container-kantoor' het stralende gezicht van de naamgever van de stichting. Maar ook ingelijste cheques van gulle gevers. Met enorme bedragen soms. Tot een half miljoen euro aan toe.

Van de Wouw is trots op wat Stichting Anne-Bo in zo'n korte tijd heeft bereikt. Bijna tweehonderd meiden die op de armoedegrens leefden, studeren nu dankzij de stichting. „Uitval is er niet of nauwelijks, omdat ze allemaal supergemotiveerd zijn. Ze zijn gefocust op hun studie, die de weg is naar vrijheid." Er is ook een wachtlijst, maar die hoopt ze snel te kunnen openen.

Er zijn ook bijna tweehonderd vrijwillige coaches actief die de meiden wegwijs maken in studieland en ze gedurende hun studie met raad en daad terzijde staan. 'Rolmodellen', noemt Van de Wouw ze. Uitsluitend vrouwen trouwens. „Ja, dat spreekt voor zich: vrouwen voor vrouwen. Gelukkig hebben we ook van hen een wachtlijst."

> Anne-Bo is nog elk moment van de dag in mijn gedachten

De eerste ruim zeventig meisjes die bij Stichting Anne-Bo aanklopten, bezocht Van de Wouw zelf thuis voor een intake. Inmiddels ontbreekt haar daarvoor de tijd en laat ze deze taak aan haar regiomanagers over. De directeur/founder is vooral druk met fondsenwerving, want daar moet de stichting het immers van hebben. Ongeveer een miljoen euro per jaar heeft ze nu nodig. De Haarlemse is er behoorlijk goed in. „Mijn ervaring als commercieel headhunter, de baan die ik voor de stichting opzegde, komt me nu erg van pas."

De noodkreet van coaches over meisjes die geen of heel gebrekkige woonruimte hadden – 'bijvoorbeeld met zeven mensen op vijftig vierkante meter' – zette Van de Wouw aan het denken. Ze klopte aan bij DUWO, met 33.000 studentenkamers de grootste niet-commerciële studentenhuisvester van Nederland. Daar kreeg ze het voor elkaar dat ze sinds enkele maanden twee studio's voor 'Anne-Bo-studenten' per maand heeft te vergeven. Voornamelijk in Amsterdam en omgeving.

Studentenhuis

En er komt nu ook het eerste Anne-Bo studentenhuis. In de Kleverparkbuurt in haar eigen Haarlem nog wel. „Vier of vijf serieuze meisjes die als gemene deler hebben dat ze geen sociaal vangnet en geen of weinig geld hebben, kunnen er straks zorgeloos wonen, prettig studeren, steun hebben aan elkaar samen een huishouden runnen. Hoe mooi is dat?" Van de Wouw verwacht over een week of acht de definitieve vergunning binnen te hebben.

De toekomstige bewoonsters moeten wel gewoon huur betalen aan eigenaar Elan Wonen. „Uiteraard. We betalen en helpen bij de studie, maar doen geen levensonderhoud. De meiden zullen zelf aan de bijbaan moeten om de huur te kunnen betalen."

Rouw

Mijlpalen als deze maken Annemieke van de Wouw gelukkig. Binnenkort verhuist Van de Wouw met haar nieuwe liefde naar een huis elders in de stad. „De woning die ik verlaat is hartstikke fijn, maar is ook de woning waar zo onnoemelijk veel verdriet ligt. Het is goed om die achter me te laten." Haar jongste dochter Annemieke junior is inmiddels het huis uit. „Zij heeft het natuurlijk net zo voor haar kiezen gekregen als ik. Gelukkig gaat het nu goed met haar en zit ze lekker in haar vel. Dat is het belangrijkste."

Maar betekent dit alles dat het verdriet om haar oudste dochter slijt? „Nee", klink het beslist. „Iedereen die dat heeft voorspeld en zei: 'Annemieke, er komen straks dagen dat je opeens denkt: hé, ik heb er al een paar uur niet meer aan gedacht' heeft ongelijk. Het is het eerste waar ik aan denk als ik wakker word, het is het laatste waar ik aan denk als ik in slaap val. Ik denk niet dat dat ooit verandert."

„Een kind verliezen is zo oneindig groot", vervolgt ze. „Ik heb het vaker gezegd: het lijkt alsof mijn hersenen zijn verdeeld. De ene helft zorgt dat ik leef en dat ik de dingen doe die ik moet doen en wil doen. De andere helft denkt aan Anne-Bo. Op elk moment."

Stichting Anne-Bo zoekt hulptroepen voor inrichten en opknappen studentenwoning

Haarlem ■ Nog voor het de start van het komende studiejaar wordt in de Kleverparkpuurt de eerste studentenwoning van Stichting Anne-Bo geopend. Het wordt de thuisbasis voor vier of vijf meisjes die met ondersteuning van de stichting gaan studeren.

De vergunning van de gemeente verwacht directeur Annemieke van de Wouw over een week of acht. Maar er moet nog meer worden geregeld. De boel moet geschilderd, de wens is dat er een laminaatvloer wordt gelegd en ook de tuin moet enigszins worden gefatsoeneerd. Ook ontbreken nog enkele essentiële zaken in het huis zoals een koelkast, een wasmachine en een fornuis.

Van de Wouw hoopt op sponsors en/of hulptroepen die dit voor elkaar kunnen boksen. „Misschien zijn er bedrijven die ons deze klus uit handen willen nemen. En ja, als het even kan om niet. Want we hebben het geld zo bitter hard nodig voor de doelen waarvoor we zijn opgericht."

In één keer

De Stichting Anne-Bo-directeur heeft het liefst een partij die het in één keer regelt. „Dat kan een bedrijf zijn, maar als er pakweg een Rotary Club is die dit met tien man zou willen oppakken, is dat natuurlijk ook geweldig." Op mensen die zich individueel melden om bijvoorbeeld te komen helpen met schilderen, zit ze dan weer niet te wachten. „Dan moeten wij voor materialen en aansturing zorgen en daar hebben we geen tijd en gelegenheid voor. Hetzelfde geldt voor iemand die een tweedehands koelkast of iets dergelijks zou aanbieden. Heel lief en aardig natuurlijk, maar wij als stichting zijn niet in de gelegenheid om spullen op te halen of zo. Ik heb geen trekhaak en ook geen aanhanger."

Wie Stichting Anne-Bo wil helpen, kan zich melden via de website stichtinganne-bo.nl